

var saa undermineret, og Folk vare ganske fortvivlede over den Ødelæggelse, der anrettedes paa Afskoven. Saa vil jeg dog spørge, hvilket Indtryk man tror, det vilde gøre paa vedkommende Beboere, hvis de saa en Lov, hvori der stod, at de ikke maatte ødelægge Rotter uden for Gaardsplads. Have o. s. v., med Sæge, Gift eller Fælder? De vilde tro, det var en Urimelighed. Man kunde sikkert lige saa godt, forekommer det mig, i Jagtloven forbyde Fluegift o. s. v. Det har ingen Steder hjemme i en Jagtlov at komme med den Slags Bestemmelser. Og naar man taler om Rotter — det lader jo dog til, at Folk maa saa Lov til at dræbe dem, ogsaa ved Gift uden for Gaardsplads, Have o. s. v. — saa bør man ogsaa tale om Rævene. Jeg er ikke selv orienteret i Vestjylland, men en bekendt af mig, der er kendt med Forholdene der, har fortalt mig, at der paa sine Steder skal være urimelig mange Ræve i Klitterne og Heberne, saa at det er de Menneker, der bo der, adelses umuligt at udrydde dem ved at skyde dem eller jage dem med Meuter o. s. v. De kunde overhovedet ikke aflive disse Dyr undtagen ved Gift eller i alt Fald ved Sæge og Fælder. Jeg tror i Grunden, at skal man virkelig holde dem nede, saa at de ikke gøre overordentlig stor Skade, kan det kun ske, naar man maa forgifte dem. Og saa spørger jeg ogsaa, om det ikke er i højeste Grad urimeligt at forbyde dette af humane Hensyn, fordi vedkommende Ræve maaske komme til at lide noget. Det er en Illusion med den megen Tale om Videlse; det er et stort Spørgsmaal, om Ræve, der forgiftes, i Grunden lide mere end mange af de Ræve, der blive anskudte, og som mange Gange maa henleve 2—3—4 Dage med et Skud Hagl i Bagkroppen, inden de dø. Der er efter min Mening talt om Humanitet, som ingen Steder har hjemme. Det forekommer mig, at vi ikke bør gaa saa vidt som i Lovforslaget, og jeg skal kun tillade mig at henstille til Udvalget, at det ikke kommer med altfor drakoniske Bestemmelser over for Anvendelse af Fælder og Sæge.

Casper Jensen: Det er ikke som Jæger — jeg er ikke Udøver af den Sport — men som Landbrugsmand og maaske ogsaa med lidt Kendskab til de for Landbruget gavnlige og skadelige Dyr, at jeg ønsker at give mit Beskyld med i Saget og fremkomme med et Par Bemærkninger til to af de fremkomne Vendinger. Det undrer mig, at det er et Mindretal i Udvalget, og at ikke hele Udvalget er enigt om denne for mig i alt Fald fuldstændig selvfølgelige Vending, at Maager

bør fredes hele Aaret. Maagen er et overordentlig gavnligt Dyr for Landbruget. Jeg kan tale med af Erfaring om den Sag. Der ligger nogle Smaasøerovre i Nærheden af Skælfør, hvor Maager og andre Vandfugle trives i overordentlig stor Grad. Disse Maager søge langt omkring, flere Mile, for at saa deres Føde. De komme bl. a. ogsaa ned til de nordligste Sogne paa Langeland — et Par Mile ned — følge trolig Bløven, opsamle Larver, rimeligvis Oldenborrelarver og andre Larver, som ere stadelige for Jordbruget. De Herrer, som jævnlig rejse med Dampfærgerne eller andre Dampskibe fra Korsør, ville kende disse Dyr, idet de følge Færgerne næsten helt over til Nyborg. I disse nordlige Sogne paa Langeland kende vi omtrent ikke til Oldenborrer; eller i Oldenborreaar er det ligefrem en Sjældenhed, at der eksisterer Oldenborrer i de nordlige Sogne. Jeg tror ogsaa, det er meget saa Oldenborrer, der ødelægges ved Sogneraadens Foranstaltning. Jeg er overbevist om, eller jeg antager i alt Fald, at de Oldenborrer, der indfanges i disse Sogne, ere drevne ind fra Søen paa Strandbredden; paa Træer og Buske kende vi dem saa godt som ikke. Komme vi længere ned paa Den, er det forbi, saa er der Oldenborrer; saa langt strække Maagerne sig ikke ned. Og hvorfor skalde man ikke fredes dem? Er det nogen Nytte til at dræbe dem? Dette sker kun af faad Drabslyst; Kødet kan ikke bruges, og den Smule Fjer antager jeg ikke har nogen Værdi i Forhold til Studdet, som anvendes derpaa. Jeg anbefaler meget varmt Vendingforslaget Nr. 32.

Saa er der Forslaget under Nr. 46, hvor Stryknin undtages fra den Gift, som maa anvendes; denne Vending er stillet af hele Udvalget med Undtagelse af det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen). Han omtalte i Gaar, hvorfor han ikke kunde slutte sig til den Vending, og jeg kan slutte mig til det ærede Medlems Udtalelser. Naar man i det hele taget vil anvende Gift til at ødelægge forskellige Dyr — der kan siges meget imod denne Sag — kan jeg ikke indse, hvorfor Stryknin særlig skal undtages. Stryknin er ganske vist en overordentlig stærk og kraftig virkende Gift, men der er sandelig mange andre Gifte, som heller ikke ere til at kimsje ad. Jeg skal blot nævne Arsenik, Sublimat, Chantalium og flere af de organiske Gifte, som ogsaa ere overordentlig stærke. Og det forekommer da mig, at er der Tale om at tilkøje de Dyr, som nu skulle dræbes, saa saa Videlser som muligt, hvorfor da ikke tage en saa stærkt virkende Gift som muligt? Der er talt om,